

hrepneli po samostojnosti. — Prava Bosna, rekel bi, matica cele dežele, je gornja Bosna t. j. višine okrog gornjega toka reke Bosne do Vranduka — Vratnika. S tega pogorja se je širilo gospodstvo vedno dalje, segalo polagoma

tudi v nižave — Posavino — in si prisvojilo naposled še Humsko zemljo. Bošnjaki zovejo še dandanes Bosno samo gorato deželo od Sarajeva do Žepča, od Žepča proti Savi pa le Posavino. V Hercegovini se pa vse nekako steka.

Bosanki, mohamedanki. (Narisal Jos. Germ.)

Nekaj iz zgodovine! Kdo so bili prvi bivalci v Bosni in Hercegovini — Besi, Iliri ali Slovani, to se pač ne dá določiti. Vemo, da je dežela grozno trpela po različnih vojskah, predno je prišla Rimljanom v oblast (od l. 78. pred Kr.

do l. 9. po Kr.), ali morda še več pozneje po Gotih (493—555) in Avarih (548—600), dokler je niso zaseli sedanji Slovani v prvi polovici 7. stoletja.

Ker je bila med Hrvati in Srbi, bila je pokorna sedaj tem, sedaj onim; šele